

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presse og Information

PRESSEMEDDELELSE NR. 38/07

5. juni 2007

Domstolens dom i sag C-170/04

Klas Rosengren m.fl. mod Riksåklagaren

FORBUDET MOD PRIVATPERSONERS INDFØRSEL AF ALKOHOLHOLDIGE DRIKKEVARER TIL SVERIGE UDGØR EN KVANTITATIV RESTRIKTION AF DE FRIE VAREBEVÆGELSER, SOM IKKE KAN BEGRUNDES

Denne foranstaltning er ikke egnet til at virkeliggøre målet om generelt at begrænse forbruget af alkohol og er ikke proportional med henblik på at virkeliggøre målet om at beskytte de yngste mod skadevirkningerne ved alkohol.

I medfør af den svenske lov om alkohol varetages detailsalg af alkoholholdige drikkevarer i Sverige af et monopol, som indehaves af Systembolaget. Indførsel af alkoholholdige drikkevarer er forbeholdt Systembolaget og de personer, som har fået autorisation fra staten til at drive engroshandel. Det er forbudt for privatpersoner at indføre alkoholholdige drikkevarer. Dette forbud lægger rent faktisk til grund, at den, der ønsker at indføre alkohol fra andre medlemsstater, udelukkende gør det via Systembolaget, som har pligt til efter anmodning og for forbrugers regning at indkøbe enhver alkoholholdig drikkevarer, forudsat at Systembolaget ikke har nogen indvendinger herimod.

Klas Rosengren, såvel som flere andre svenske statsborgere, bestilte per postordre kasser med spansk vin. Vinen blev indført til Sverige af en privat transportør uden at blive toldeklareret. Vinen blev herefter konfiskeret af toldmyndighederne i Göteborg. Der blev indledt straffesag mod Klas Rosengen og andre personer for ulovlig indførsel af alkoholholdige drikkevarer.

Högsta domstolen, hvor hvilken sagen er blevet indbragt i sidste instans, har spurgt De Europæiske Fællesskabers Domstol, om bestemmelserne i den svenske lovgivning er i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder særligt, hvorvidt de er i overensstemmelse med det i traktaten garanterede princip om frie varebevægelser.

Domstolen bemærker indledningsvist, at de omtvistede regler skal bedømmes efter Fællesskabets bestemmelser om frie varebevægelser og ikke efter de særlige bestemmelser om statslige monopoler, idet disse kun finder anvendelse på bestemmelser vedrørende monopoler og deres funktion. Indførsel af alkoholholdige drikkevarer er ikke en særlig funktion, som er blevet tillagt monopolet i medfør af loven om alkohol, som snarere forbeholder monopolet eneretten til detailsalg i Sverige af alkoholholdige drikkevarer.

Udgør den svenske lovgivning en restriktion for de frie varebevægelser?

Først og fremmest finder Domstolen, at det forhold at Systembolaget kan modsætte sig en forbrugers anmodning om indførsel af alkoholholdige drikkevarer udgør en kvantitativ indførelsesrestriktion.

Desuden bemærker Domstolen, at forbrugerne, når de anmoder Systembolaget om at skaffe alkoholholdige drikkevarer til indførsel, konfronteres med diverse ulemper, som de ikke ville udsættes for, hvis de selv foretog denne indførsel. Især, og uafhængigt af administrative og organisatoriske forhold, fremgår det, at den pris, som køberen opkræves, ved enhver indførsel, foruden leverandørens fakturerede pris for drikkevarerne og dækning af Systembolagets administrative omkostninger og transportomkostninger, også omfatter en margin på 17 %, som køberen i princippet ikke ville skulle betale, hvis han selv direkte indførte disse varer.

Forbuddet mod privatpersoners indførsel af alkoholholdige drikkevarer udgør derfor en kvantitativ restriktion for de frie varebevægelser

Kan denne restriktion begrundes?

Domstolen anerkender, at foranstaltninger, som udgør kvantitative indførelsesrestriktioner, kan begrundes i hensynet til beskyttelse af menneskers liv og sundhed. En retsforordning, som har til formål at forhindre de skadelige virkninger ved alkohol såvel som at bekæmpe alkoholmisbrug, kan således begrundes i disse hensyn. En restriktion er imidlertid kun berettiget i det omfang, at den er nødvendig og proportional af hensyn til en effektiv beskyttelse af menneskers liv og sundhed. (44)

Selv om det er korrekt, at Systembolaget har mulighed for at afvise en anmodning om at levere alkoholholdige drikkevarer, er det ikke præciseret, hvilke årsager, der kan danne grundlag for en sådan afvisning. Det fremgår ikke af de oplysninger, som Domstolen råder over, om Systembolaget i praksis har afvist en anmodning på grundlag af en bestemt kvantitativ grænse. Under disse omstændigheder tilsigter indførselsforbuddet mere at tillægge Systembolaget – som distributionskanal for alkoholholdige drikkevarer – privilegier end generelt at begrænse forbruget af alkohol. **Indførselsforbuddet bør derfor betragtes som værende uegnet til at virkeliggøre målet om beskyttelse af menneskers liv og sundhed.**

Hvad angår den anførte begrundelse, hvorefter forbuddet har som mål at beskytte de yngste mod skadevirkningerne ved forbrug af alkohol, bemærker Domstolen, at forbuddet finder anvendelse på alle, uafhængig af alder. **Det er derfor langt mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at virkeliggøre målet om at beskytte de yngste mod de skadelige virkninger ved alkohol.**

Hvad endelig angår fremgangsmåden med hensyn til distribution af varerne og med hensyn til kontrol af købernes alder, vurderer Domstolen, at en effektiv kontrol af alderen på de personer, som får udleveret de alkoholholdige drikkevarer, under alle omstændigheder ikke er fuldt ud sikret. Desuden er det ikke godtgjort, at alderskontrollen ikke kunne ske ved hjælp af et system, der er mindst lige så effektivt og mindre restriktivt. Kommissionen har eksempelvis gjort gældende – uden på dette punkt at blive modsagt – at et system, hvorefter modtageren af varerne i en erklæring, som ledsager varerne, attesterer, at han er over 20 år, ville virkeliggøre det samme mål. **Forbuddet er derfor ikke proportionalt med henblik på at virkeliggøre målet om at beskytte de yngste mod skadevirkningerne ved alkohol.**

Under disse omstændigheder fastslår Domstolen, at **forbuddet mod indførsel af alkoholholdige drikkevarer ikke kan begrundes i hensynet til beskyttelse af menneskers liv og sundhed.**

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

*Dokumentet foreligger på følgende sprog: BG ES CS DA DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK
SL FI SV*

Dommen er tilgængelig på Domstolens websted

*<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=DA&Submit=rechercher&numaff=C-170/04>
normalt fra ca. kl. 12.00 CET på afsigelsesdagen.*

*Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til Gitte Stadler
på tlf.: (352) 4303 3127 eller fax: (352) 4303 3656*

*Billeder fra det højtidelige retsmøde kan fås via EBS "Europe by Satellite" hos Europa-
Kommissionen, GD for Presse og Kommunikation, L-2920 Luxembourg, tlf.: (00352) 4301
35177 - fax: (00352) 4301 35249, eller B-1049 Bruxelles, tlf.: (0032) 2 2964106 – fax: (0032) 2
2965956*